Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ꝑter nos. ⁊ scd̄m nos. ⁊ ultra nos. quoniã
ꝓ nr̄am salutem scd̄m nos factus est ho.
ex muliere ⁊ intempore. ultra nos q̄m ñ
ex semine ſ; ex ſpu sc̄o ⁊ ſcissima theotoco.
ultra legem. q̄m ñ solũ d̄m ipsũ p̄dicam.
nudũ nr̄a humanitate. neq; hoiem di
centes ipsũ nudũ deitate. nec alium ⁊
alium ſ; unũ ⁊ eundẽ simul d̄mq; ⁊ ho
minẽ. d̄m ꝑfectũ ⁊ hominẽ. totum d̄m.
⁊ totum hominẽ. eundẽ totũ d̄m ⁊ cum
carne ipsius. ⁊ totũ hominẽ ⁊ cũ deitatis
ipsi⁹ diuinitate. Q̄ id quod ē dicere ꝑfec
tum d̄m ⁊ ꝑfectũ hominẽ. ⁊ plementum
⁊ non defectũ ostendim⁹ naturarum.
Q̄ id uero qd̄ ē dicẽ totũ d̄m ⁊ totũ hoiẽ
singularitatẽ ⁊ non diuisionem mon
stram⁹ ꝑsone. ⁊ unã naturã uerbi dei
incarnatã ⁊ fitemur: ſ; Q̄ id qd̄ ē natu
ram incarnatã carnis substantiã signi
ficam⁹. ⁊ hic scd̄m sc̄m cyrillum. Et in
carnat⁹ ē logos. i. uerbu. ⁊ ꝓpia altitu
dine ñ [illegible] destitit. ⁊ omnino